

கனவை

நனவாக்குவோம்

ம. திருவள்ளுவர்

கனவை நனவாக்குவது இருக்கட்டும். கனவை ஆக்குவது எப்படி என்பதை நாம் கற்றுத் தெளிய வேண்டும் எது ஆக்கபூர்வமானதோ, எது ஒருவருக்கு ஊக்கம் தருமோ, எது பயன் தர வல்லதோ ... அதுவல்லவா அற்புதமான கனவாக விளங்க முடியும்? நாம் குறிப்பிடும் கனவானது உறக்கத்தில் தோன்றி மறைவதல்ல, அது விழிப்பில் வர வேண்டியது. விழிப்புணர்வால் உருவாக்கப்பட வேண்டியது. நாமே விரும்பி ஏற்படுத்திக் கொள்வது அனீச்சைச் செயலாக நடைபெற்றுவரும் ஒன்றை விழைகிறோமோ அதையே கனவென்று அழைக்கப்பழகுவோம். நாம் விழைதலைக் கனவென்றும், அந்தக் கனவு விதைப்பதை நனவென்றும் இனிக் கொள்வோம்.

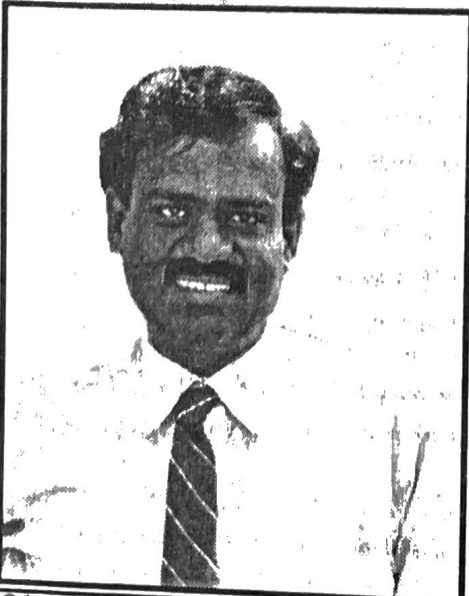
நண்பர்களே, நமக்கு இனி கெட்ட கனவுகளே வரக் கூடாது. நல்ல கனவுகளன்றி வேறெதுவும் நம்மையறியாமல் கூட நமக்குள் நுழைந்து விடக்கூடாது. சரி அப்படித்திட்டமிட்டுக் கொண்டு கனவுகளை வரவழைக்க முடியுமா? இது நடைமுறையில் சாத்தியமா? என்றெல்லாம் சந்தேகங்கள் எழக்கூடும். எழுகிறதா? எழுந்தால் அது நியாம்தான். ஏனெனில், இப்படியொரு கனவுப்பழக்கம் இதுவரை நம்மிடம் இல்லாதிருந்ததே அதற்குக் காரணம். யாரும் வலிய, கனவை வரவழைத்துக் கொண்டதாக இது வரை நாம் கேள்விப்பட்டதில்லை அல்லவா? எனவே தான் கனவின் மீது இப்போது நாம் செலுத்தும் பார்வை புதிய பார்வை ஆகிறது.

நல்ல கனவோ கெட்ட கனவோ - அவை தாமாகவே வருவன போல் தோன்றினாலும் அது உண்மையல்ல. அவை நமது மனோபாவத்தைப் பிரதிபலிப்பவையாகவே தோன்றி மறைகின்றன. நமது மனோபாவம் நலம் பயப்பதாக, நலம் விழைவதாக அமைந்திருந்தால் கனவுகளும் நல்லவையாகவே தோன்றும். மாறாக நமது மனோபாவம் - கெட்டுக் கிடக்குமென்றால் - கனவுகளும் தறிகெட்டதாகவே உருவெடுக்கின்றன.

கனவுக்கு மனமே மூலாதாரம் என ஏற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டால் ஒன்று தெளிவாகப் பிடிபட்டு விடும் நமது மனமானது பலம் பொருந்தியதாகத் திகழ்மென்றால் நம்மால் சலனமற்ற, தயக்கமற்ற, அச்சமற்ற, ஐயமற்ற - தீர்க்கமான தெளிவான கனவுகளைக் கண்டடைய முடியும். மாறாக மனம் பலவீனங்களால் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருக்குமென்றால் விளைவுகள் கெட்ட - கனவுகளாகவே வடிவெடுக்கும்.

எனவேதான் நண்பர்களே, நாம் ஒவ்வொருவரும் பாரதியைப் போல பலம் பொருந்திய மனதுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக உருப்பெற வேண்டும். பரமே வாழ்வு என்றும் பலவீனமே மரணம் என்று அரைகூவுகிறார் விவேகானந்தரும். ஆகவே இனியேனும் கனவுகளுக்குப் பலனுண்டா? என்னும் விவாதத்தையெல்லாம் வேரறுத்துவிட்டு, பலன் தரும் கனவுகளையே நம் மன நிலத்தில் பதியம் போட முனைய வேண்டும். அதற்கு முதலில் நமது மனதை நலம் நிறைந்த நிலமாக, பயன் விளைக்கும் களமாகப் பண்படுத்த வேண்டும். அப்படி பண்பட்ட பின் அந்த மன நிலத்தில் கனவு குறித்து நமது புதிய எண்ணங்களை, வீரியமுள்ள விதைகளாக, தரமான விதைகளாக இன்றிலிருந்து துவ முனைய வேண்டும்.

ஏனெனில் இன்றைய விதைகளே, நாளை ய மரங்களாக வளர்ந்து, நறுமணம் கமழும் மலர்களாக மலர்ந்து.

இனிமை தரும் கனிகளாகத் கனிவதை நம் கண்களால் கண்டு கொண்டாட முடியும். இல்லையா?

அப்படி விளைவிக்கப்பட்ட கனவு விதைகள் தாமே ... காந்தியார் கண்ட இந்திய சுதந்திரமும், கொலம்பஸ் கண்டடைந்த அமெரிக்க நிலமும், எடிசன் கண்டுணர்ந்த மின்சாரமும், மார்கோனி கேட்டுணர்ந்த வானொலியும், மட்டுமின்றி - வரலாறு காட்டும் இன்னும் பல எண்ணற்ற பலித்த கனவுகளும்.

கனவுகளின் பலன் என்பது காண்பவரின் மனதில் விதைக்கப்படும் விதையைப் பொருத்ததே. மனமென்னும் நிலத்தில் விதை விதைத்தவன் விதையறுப்பான். வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான் - என்பது பழமொழி. மட்டுமல்ல உலக நியதியும் உயிரின் விதியும் கூட.

எனவே நமது நோக்கம் நமது கனவுகளை செம்மைப்படுத்துவதே ஆகும். செம்மைப்படுத்த வேண்டுமெனில் - நாம் காணவேண்டிய கனவுகளின் மீது நம் கவனத்தை குவிப்பதே ஒரே வழி ஆகும். அதென்ன கவனக்குவிப்பு? என்று கேட்கத் தோன்றுகிறதா? இதோ சற்று விரிவாகக் காண்போம்.

சரி நண்பர்களே... எதிலாவது நமது கவனம் மையாகக் குவி ருக்கி தா?

நன்றாக யோசித்து பாருங்கள். இன்றைய சூழலில் நமது கவனமானது பல்வேறு வகைகளால் சிதறுண்டுக்கிடக்கின்றன அல்லவா ஒரே தகவல் பல்வேறு விதமாய் பரவி மனதை அலைக்கழிக்கின்றன. எது பொய் எது மெய் என இனம் பிரிக்க முடியாதபடி - செய்திகள் நம்மைச் சிதறடிக்கின்றன எடுத்துக்காட்டாக ஒரு இளைஞனை நாம் எப்படி எல்லாம் சிதறடிக்கிறோம் என்று பாருங்களேன். ஒருவர் அவனை மேற்படிப்புக்குப் போ என்கிறார். இன்னொருவர் அவனை வேலை தேடு என்கிறார் வேறொருவரோ ஒரு தொழில் தொடங்கு. அதுவே நல்லது என்று அறிவுரை வழங்குகிறார். மற்றும் ஒருவர் வெளி நாட்டுக்கு போய் சம்பாதி என்கிறார். இன்றைய நிலையற்ற அரசியல், பொருளாதார, மற்றும் சமூகச் சூழலில் அந்த இளைஞன் எதில் மனங்குவிப்பான்? எதை தேர்ந்தெடுப்பான்?

எது தேவை? எது விருப்பம்? எது நல்லது? எதைத் தேர்ந்தெடுப்பது? எப்படித் தேர்ந்தெடுப்பது? எதன் அடிப்படையில் முடிவெடுப்பது? எப்படித் தொடங்குவது? எனத் தெரியாத நிலையில் இன்றைய உலகம் நிற்கும் நிலை வருந்தத்தக்கதாய் இருக்கிறது இப்படிப்பட்ட தெளிவற்ற நிலையில் ஒருவரின்

மனம் சலனமுறுவதும், சபலப்படுவதும், தடுமாறுவதும், தடம் மாறுவதும், தவிர்க்க இயலாததாகிவிடுகிறது. ஆகவேதான் கனவை நனவாக்க விரும்பும் கனவான்களெல்லாம், தமது கவனத்தை கனவின் மீது குவிக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. ஒரு லென்ஸின் உதவியால் எப்படி சூரிய ஒளியை ஒரு சிறு புள்ளியாய் குவிக்கமுடிகிறதோ அப்படி நம் கவனம் முழுமையும் ஓரிடத்தில் குவிக்க முற்படும் போது ஏற்படும் சக்தி அபாரமானது. அந்த அற்புத சக்தியானது நாம் எதில் நமது கவனத்தைக் குவிக்கிறோமோ அதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் மலரச் செய்து - நம் மனம் இனிக்கும் படி நமக்குக் கைகூடச் செய்து விடும் ஆற்றல் படைத்ததாகும்.

ஒரு ஜென் கதையைப் பார்ப்போம் வழக்கம் போல் ஒரு ஜென் குரு தன் சீடர்களைச் சந்தித்த மாலையில், புதிதாய் வந்திருந்த ஒருவர் ஒரு கேள்வி கேட்டார்.

குருவே நான் உண்ணுகிறேன் உறங்குகிறேன், என்றாலும் மனதில் அமைதி இல்லை என்றார் அவர். சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு குரு பதிலளித்தார். உண் உறங்கு என்றார். சீடர் இம்முறையும் புரியாமையால் வருத்தத்தோடு திரும்பினார். அப்படியாக ஐந்து நாட்கள் கழிந்தோடின இறுதியாக ஒரு நாள் தன் நிலையையும் குருவின் பதிலையும் அதன் உட்பொருளின் புரியாமையும் எடுத்து சொல்லி அங்கிருந்த சீடர் ஒருவரை விளக்கும்படி கூறினார். அவரும் விளக்க முற்பட்டார். ஐயா.. நீங்கள் உண்கிறீர்கள் உறங்குகிறீர்கள். ஆனால் உங்களுக்கு அமைதி இல்லை அப்படித்தானே? என்றார் அமைதியாக. ஆமாம் ஆமாம் அது தான் எனக்குப்பெரும் தொல்லையாக இருக்கிறது. என்றார்.

உடனே சீடர் விவரிக்கத் தொடங்கினார். சரியாகச் சொன்னீர்கள் நீங்கள் உண்ணும் போதும் உண்ணாமலும் உறங்குபோது உறங்காமலும் இருக்கிறீர்கள் அதனால்தான் மனதில் நிம்மதி வரவில்லை, என விளக்கினார். அவரது மனம் குவியாமல்.

விருந்தாளுக்கு அப்போதுதான் புரிந்தது அவர் எதைச் செய்தாரோ அதில் அவரது மனம் குவியாமல் எதோ ஒரு எண்ணத்தில் நின்று கொண்டு எதோ ஒன்றைச் செய்து கொண்டிருக்கும் அவரது அவலம் அவருக்குப்புரிந்தது.

ஆகவே கவனக் குவிப்பு என்பது எதைச் செய்கிறோமோ அதில் மனதை வைப்பதாகும். அப்படி பார்த்தால் முழுமையும் இனிக்கனவின் மீது குவிக்கத் தொடங்க வேண்டும்.

சரி நாம் எதில் நம் கவனத்தை குவிக்க வேண்டும்? என்னைப் பொருத்தவரை நமது தேவையை உணர்தலிலும் நம் ஆர்வத்தை அறிய முனைவதிலும் நமது கவனத்தை குவிப்பது மிகவும் அவசியமெனப்படுகிறது. ஏனெனில் எவன் ஒருவன் தன் தேவையை உணரவில்லையோ, எவனுக்குத் தனது ஆர்வம் எதுவெனத் தெரிவில்லையோ அவனால் எதையும் அடைய முடியாது.

ஏனெனில் அவனுக்குத் தான் சென்றடைய வேண்டிய இடமோ, பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டிய திசையோ, புறப்பாட்டின் வேகமோ நேரமோ பிடிபடாது. அப்படிப் பிடிபடாத ஒருவனின் மனம் ஓரிடத்தில் குவியாமல் சிதறிக்கிடக்கும் அத்தகைய மனதிலிருந்து உற்பத்தியாகும் கனவுகளும் சிதறுண்டு தான் போகுமேயன்றி ஆக்கப்பூர்வமாக உருப்பெற முடியுமா?

கவனம் சிதறாமல் மனதில் கருவாகி மண்ணில் உருவாகி நூற்றாண்டுகளை கடத்தும் மங்காப் புகழ் பெற்று - உலகவானில் அதிசயங்களாய் தம்மைப் பறை சாற்றி நிற்கும் ஏழு அம்சங்களும் - மானுடம் கண்ட கனவுகளால் உருப்பெற்ற கனவுகள் தாமே

அது, பளிங்கினாலாகி இத்தாலியில் ஒளிரும் பைசா நகரக் கோபுரமானதும் சரி. அது, பீசன்டின் கட்டிடக் கலைக்குச் சான்றாகி துருக்கியை அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கும் ஷாஜிபா சோஃபியா (சாண்டா சோஃபியா) வானாலும் சரி. அது, மன்னர்களுையே தன்னுள்ளடக்கி, எகிப்தின் இலக்கணமாய் எழுந்து நிற்கும். கூர் நுனிக் கோபுரங்களாகிய பிரமிடுகளானாலும் சரி. அது, மும்தாஜின் நினைவாக ஷாஜகானால் யமுனைக் கரையில் பளிங்கினால் ஏழுப்பப்பட்ட தாஜ்மஹாலானாலும் சரி. அது, அமெரிக்காவின் முன்னாள் அதிபரின் நினைவாக எழுப்பப்பட்டு வாஷிங்டனில் உயர்ந்து நிற்கும் சின்னமானாலும் சரி. அது, பாரிசில் அமைந்துள்ள இரும்புக் கோபுரமாம் ஈஃபில் டவர் ஆனாலும் சரி. அது, நியூயார்க்கில் ஒளிரும் எம்பயர் எஸ்டேட் கட்டிடமானாலும் சரி.

உலகையே அண்ணாந்து பார்க்க வைக்கும் மேற்க்கண்ட அதிசயங்களெல்லாம் மனித மனங்களில் கனவாகி, மண்ணிலே நனவாகி நிற்கும் அற்புதங்கள் தானே ... வாருங்கள் நண்பர்களே ...

நம் வாழ்வை வளமான கனவுகளால் - வண்ணமயமான, அதிசயமாக்கி மகிழ்வோம் .. அவற்றிற்கான வழிகளை வரும் இதழ்களில் வரிசையாகக் காண்போம்.

கனவு வளரும்...